

[Lange.]

det System, vi har? Følgen vilde være blevet, at Rugprisen ikke vilde være steget i Danmark, kun vilde Afgiften være blevet sat ned, og Følgen vilde yderligere være blevet, at Priserne paa de andre Kornsorter vilde være gaaet ned. Stigningen af Prisen paa udenlandsk Rug vilde for de danske Kornproducenter kun have ført til en Nedgang i Priserne paa Havre og Byg, og det er jo et mærkeligt Udslag af en Stigning i Kornpriserne.

Dertil kommer, at efter min Mening er den Ordning, vi har, uheldig national-økonomisk set. Det maa være rigtigt for et Land, som det er for den enkelte, at gøre sine Raastofindkøb saa billigt som muligt, men efter den gældende Ordning, og ikke mindre efter den Ordning, vi vilde faa efter det Forslag, som Partiet Venstre stillede i det andet høje Ting, er ingen interesseret i at købe det udenlandske Korn, som kunde købes billigt, fordi man ikke vilde mærke noget til den lave Pris. Naar Forholdene er, som de er i Øjeblikket, hvor vi har en meget lav Rugpris, og vi maaske i Løbet af kort Tid ogsaa faar en meget lav Majspris, saa at det vilde være fordelagtigt for de danske Baconproducenter at købe disse billige udenlandske Kornsorter, vilde man sandsynligvis, hvis Prisen var den samme, foretrække at købe Hvede og Byg, og derved vilde mange Millioner gaa tabt for det danske Samfund, foruden at der vilde ske det, at der kun kom meget faa Penge ind i Kornfonden og der derfor heller ikke blev meget at uddele.

Det samme meget uheldige Forhold klæber efter min Mening til den Smørordning, vi har, hvor vi burde have en fast Afgift og ikke en skiftende Afgift og en fast Pris paa det indenlandske Marked. Det er nu efter de økonomiske Love saaledes, at Prisstigning fremmer Produktionen, og at Prisfald fremmer Forbruget, og naar vi som i Øjeblikket har en katastrofalt lav Smørpris, burde dette have bevirket, at Hjemmeforbruget steg stærkt; men saaledes som man har indrettet det, med en fast indenlandsk Pris og en skiftende Afgift, kommer dette øgede Forbrug ikke, saa at den Hjælp, man gennem et stort indenlandsk Forbrug kunde give Smørproducenterne, udebliver.

Vi har ogsaa fra vor Side ment — vi har krævet det Gang paa Gang, bl. a. i Rigsdagens Valutaudvalg —, at man skulde foretage en Begrænsning af Importen af udenlandsk Korn, for at der ikke skulde indkøbes mere end vi havde Brug for, og

som Grundlag herfor har vi krævet en Korntælling. Det er, saaledes som Forholdene ligger, ganske urimeligt, at vi ikke aner noget om, hvorvidt vi har Korn nok, eller om vi har for meget Korn her i Landet, saa at vi stadig indfører udenlandsk Korn, til Trods for at vi maaske har alt for meget selv. Dette maa i høj Grad forringe Landbrugernes Mulighed for en gunstig Af sætning af deres Kornproduktion. Hvis vi har for meget Korn, hvad man stærkt kan befrygte, kan det, naar Saatiden er ovre og Forbruget mindskes, meget let vise sig, at det bliver uhyre vanskeligt, maaske umuligt for Landmænd, der endnu ligger med Korn, at sælge det.

Som hele Ordningen er, vil det ogsaa, naar vi kommer til Begyndelsen af det nye Høstaar — saaledes som det har været omtalt af den ærede Ordfører for Venstre —, kunne blive meget vanskeligt at faa det nye Korn solgt til rimelige Priser, Priser, der ligger nogenlunde nær ved de Minimalpriser, der er gældende. Hvis der straks efter Høst kommer meget Korn paa Markedet, og maaske særlig fra de Landmænd, som daarligst kan taale at tage en lav Pris, men som er nødt til at sælge hurtigt, er det ikke til at vente, at der kan blive stort Aftræk af dette Korn, naar de, der skal købe Kornet, det være sig Landmænd, Købmænd eller Møllere, ved, at selv om der maatte komme en Stigning paa det udenlandske Marked, forplanter den sig ikke til det danske Marked. Det Korn, de skal bruge 1—2—3 Maaneder frem i Tiden, er der jo ingen som helst Grund til at købe lige efter Høst, naar de ved, at det ikke kan blive dyrere paa det danske Marked; den hele Ordning maa tværtimod opfordre Kornimportører og Møllere, som frem i Tiden skal bruge Korn, og som maaske har den Opfattelse, at Kornprisen vil stige paa det udenlandske Marked, til at foretrække at købe det udenlandske Korn fremfor det danske. Hvis en Mand i August Maaned har den Opfattelse, at med de lave Kornpriser, der gælder paa det udenlandske Marked, vil man staa over for en Prisstigning i Løbet af 2—3 Maaneder, vil han under normale Forhold være opfordret til at købe straks, enten det danske Korn eller det udenlandske Korn, hvad han nu kan købe fordelagtigst. Med en Ordning som denne vil han, naar han køber det danske Korn, vide, at 2—3 Maaneder frem i Tiden vil Prisen være den samme, hvorimod han, naar han køber det udenlandske Korn, 2—3 Maaneder frem i Tiden vil have Mulighed for at indhøste en Avance, for efterhaanden som Prisen paa